

A Nussbaum Testvérek

Ezen a képen az apa látható három nagyobbik fiával. Balról nézve a legnagyobbik Laci, a második az apám, Jenő, a harmadik József. A negyedik fiú nincs rajta, valószínűleg 14-15 éves volt. Ezek is már 17-18 évesek voltak. A büszke papáról van itt szó, aki három fiúgyermeket ad az Osztrák--Magyar Monarchiának, hogy megvédjék ezt a csodálatos hazát. A hátsó gyerekek mások. Nem tudom, hol van az Ambrinus étterem. Lehet, hogy a fényképész szándékosan egyúttal reklámot akart.

Apám egy teljesen asszimiláns, osztrák--magyar zsidó családból származik, amin gyakorlatilag azt kell érteni, hogy lényegében jóformán semmiféle ismerete nem volt a vallásról. Semmiféle, beleértve azt, hogy nem tudott imádkozni sem, nem ismerte a héber betűket sem. Tudta, hogy zsidó, többet nem tudott. A tipikus asszimiláns zsidó magyarabb akart lenni a magyaroknál. Az opportunizmusból is volt benne. Ez nemcsak a nagyapámra vonatkozott, ez egy általános jellegzetesség volt, köszönet, hála volt a megengedett emancipációért

Elég jó anyagi helyzetük kellett legyen, de túlzott hazaszeretet, az volt. Az Osztrák--Magyar Monarchia a néhány éves háború után kezdett elszegényedni, kötvényeket bocsátott ki [lásd: hadikötvény az Osztrák--Magyar Monarchiában], hogy aki megvásárolja, majd fog kapni egy bizonyos százalék kamatot, persze ha a háború végén győztes az ország. Egész biztosan a nagyapám is sok hadikötvényt vett, hogy győzedelmeskedjék az osztrák--magyar hadsereg, ami végül elvesztette a háborút. Akkor leszerelték. A vesztes háború után már nem lehetett katona, s maradt a négy gyerekével s a maradék pénzével. Elhatározta, hogy visszamegy Erdélybe, ahol voltak rokonok, s így Tordán vett egy házat. Eljöttek Tordára, és ott nagyon jól éltek. Elég gazdag ember volt, maradt a vagyonából a háború után is.